

قانون اختصاص تعدادی از دادگاههای موجود به دادگاههای موضوع اصل ۲۱ قانون اساسی

ماده واحده- رئیس قوه قضائیه مکلف است ظرف مدت سه ماه در حوزههای قضائی شهرستانها به تناسب جمعیت آن حوزه حداقل يك شعبه از شعب دادگاههای عمومی را برای رسیدگی به دعاوی خانواده اختصاص دهد، پس از تخصیص این شعب، دادگاههای عمومی حق رسیدگی به دعاوی مربوط به این دادگاهها را نخواهند داشت.

صلاحیت دادگاه خانواده عبارتست از رسیدگی به دعاوی مربوط به:

- ۱- نکاح موقت و دائم.
- ۲- طلاق و فسخ نکاح و بذل مدت و انقضای مدت.
- ۳- مهریه.
- ۴- جهیزیه.
- ۵- اجرةالمثل و نخله ایام زوجیت.
- ۶- نفقه معوقه و جاریه زوج و اقربای واجب النفقه.
- ۷- حضانت و ملاقات اطفال.
- ۸- نسب.
- ۹- نشوز و تمکین.
- ۱۰- نصب قیم و ناظر و ضم امین و عزل آنها.
- ۱۱- حکم رشد.
- ۱۲- ازدواج مجدد.
- ۱۳- شرایط ضمن عقد.

تبصره ۱- قضات دادگاههای خانواده باید متأهل و با سابقه حداقل چهارسال کار قضائی باشند.

تبصره ۲- در حوزههای قضائی بخش، دادگاه عمومی بخش قائم مقام دادگاه خانواده خواهد بود.

تبصره ۳- هر دادگاه خانواده حتی المقدور با حضور مشاور قضایی زن، شروع به رسیدگی نموده و احکام پس از مشاوره با مشاوران قضایی زن صادر خواهد شد.

قانون فوق مشتمل بر ماده واحده و سه تبصره در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ هشتم مردادماه یکهزار و سیصد و هفتاد و شش مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۷۶/۵/۱۹ به تأیید شورای نگهبان رسیده است. رئیس مجلس شورای اسلامی - علی اکبر ناطق نوری